

Alegând primăvara

Adina Speranta

Între zidurile reci, iarna-și lasă haina roasă
de săgețile-aurite, ghiocei cu fruntea albă,
izbucnește primăvara cu pas verde și vioi
să aducă iar lumina ochilor mei triști și goi.

Goi de firul de speranță, de iubirea mea pierdută
în popasul de la munte, în căsuța rece, mută,
când scriam de flori și soare, dimineți cu cer senin...
totul este, azi, uitare, iernii nu-i mai aparțin.

Aparțin înseninării, ea e singurul remediu,
nu mai stau să culeg iarna din al fulgilor asediu,
am deschis fereastra vieții, șterg din carte ce am scris;
destinată primăverii, știu că totul a fost vis.

adina v.

28.02.2019